

מדוע ושלחים מלונאים זוטרים

לכלא - בעוד שהלוייתנים ממשיכים

לעשות אותו דבר בדיוק

כי אחד מאנשיהם, סגן-מנהל מחלקת החקירות, גבי אורן, נכח בבית-המישפט שבועות אחרים קודם-לכן, כאשר הוזכר לשותף דרכונו, לצורך נסיעה לחו"ל. יותר מכך: עורך-הדין של המכס נתן הסכמתו לפרקליטות מחוז תל-אביב לאי שור נסיעתו של השותף לחו"ל, אך עובדה זו לא מנעה בעד מחלקת-החקירות לטעון לאחר-מכן כי אילו ידעה שהשותף נמצא בחו"ל, היתה דוחה את מעצרו של בן-צבי עד לשובו של השותף...

פרשתו של גדעון בן-צבי היא אך דוגמה אחת למסכת השלומיאיות וחוסר-היכולת של מחלקת-החקירות של המכס. דוגמה נוספת: לאחר פירסום הכתבה (המכס בעסק מישפחת, העולם הזה 1917) על מנהל-המכס, דויד פלד, ואשתו, בה נחשף חלק ממערכת-ההפלייה של ה"מכס, חקר מנכ"ל המכס כיצד הודלפו ה"עובדות לכתב העולם הזה. מימצאי חקירה זו, שהגיעו עד ליועץ המישפטי לממשלה מאיר שמגר, העלו כי איש מאנשי-החקירות של המכס לא שוחח עם כל כתב שהוא. מחלקת-החקירות, התעלמו מכך שבעת ה"שיחות הממושכות נמצאו באותם חדרים בהם נערכו עובדי-מכס רבים, שנכנסו ויצאו וראו את הכתב בשעת שיחותיו עם חבריהם, אנשי-המכס. לעומת שלומיאיות זו, הרי מעשיו של המכס במכירות חומרי-בניין על-ידי יזמים גובלת בלא-יולחיות מוחלטת. זוהי מערכת אדירה של התנכלות לחל-שים, והתעלמות ממעשי המקורבים-לצלחת. **הקשרים של**

זם צעיר, חסרי-קשרים, החותר ל"עשות את כספו בדרך הקשה, אשר השקיע בענף המלונאות ועשה מה שעושים כולם — מובטח לו כי ייאסר, ושמו יתנוסס בעיתונים לשימצה. אולם, איש מראשי המשק או התברות הגדולות, אשר עשה בדיוק אותם דברים — יינקח בנקל. שכן בישראל, חוק אחד לבעלי-הקשרים — ומערכת-החוקים שנייה לאורח הפשוט, חסר הגיבוי.

התנכלות קטנונית

והתעלמות מכוונת

מים אחרים לאחר שהשתחרר ה"קבלן הצעיר גדעון בן-צבי משירות מילואים בן למעלה מ-100 ימים בעיקבות מילחמת יום-הכיפורים, נעצר ונגרר לבית-המישפט, תוך פירסום רעשני, שם הוא הוואשם, על-ידי מחלקת-החקירות של ה"מכס, בהאשמות שונות ומשונות, שעיקרן בכך שייבא חומרי-בנייה לצרכי הקמת מלונות, אך השתמש בהם למטרות אחרות. מאחר שעל חומרי-בניין המיובאים ל"צורך הקמת מלונות אין משלמים מכס ו"מסקנייה (כמו על יבוא לכל מיפעל מאושר אחר), הרי שימוש בחומרים אלה שלא ל"מטרה המאושרת הוא עבירה חמורה.

כאשר ביקש גדעון בן-צבי, כעבור ימים אחדים, להשתחרר בערבות, היה עליו ל"היאבק על כך מרות עם אנשי-המכס, ש"חששו כי יברח לחו"ל. כאשר שוחרר, לבסוף, היה עליו לחזור ליחידתו, לשירות מילואים נוסף.

אנשי-המכס, מייד לאחר מעצרו, מיהרו לערוך חיפוש בבית אחד משותפיו. כאשר הגיעו אל הבית, גילו כי בעליו בחו"ל. מייד מיהרו לפרסם כי הוא נמלט, שכחו

כדאי לבעלי ל"ע לשתף ברשימתם הבאה איש אחד או שניים, על בסיס אישי, לשם חידוש התדמית האינטלקטואלית-המצפונית, שדהתה עם פרישת פינחס רוזן. הם יכולים לקלוט את רובינשטיין ו/או אלוגי, במקומות מישיניים, אפילו במטוה של "גוש", אך התנאי המוחלט יהיה שהקבוצה השלטת בל"ע תמשיך להחזיק בשלטון מוחלט, כדי שתוכל לכלכל מעשיה גם להבא כשותפיה-בכל-מחיר (אך במחיר גבוה ככל האפשר) בקואליציה הממשלתית.

מכיוון שראשי ל"ע מעריכים את סיכויי הגוש הזה בחמישה עד שבעה מנדטים, שמהם שייכים לפחות ארבעה ל"ע, יכולה להיווצר בדרך זו רק מעין רשימה מורחבת של ל"ע. ברשימה כזו היה לר"צ ו/או ל"שינוי" מישקל פחות מכפי שיש אף למפ"ם במערך.

תמורת נזירי-עושים זה הצטרף ר"צ לשלם מחיר גבוה מאוד: פילוג המחנה הגדול של השואפים לרפורמה, ואובדן ההזדמנות הגדולה של הפיכת מחנה זה לכוח פוליטי מרכזי.

בעלי התוכנית, וגם אלוגי עצמה, יודעים זאת. הם מנסים לחפות על כך בטענה שכדאי לתנועות "הרדיקליות" להתאחד לבדן, כך שבבחירות יופיעו משני עברי המערך שני גושים — גוש ימני, מסביב ל"ע ור"צ; וגוש רדיקלי, מסביב למרי ומוקד. אך הופעתם של גושים קטנים אלה, שיפנו אל אותם הבוחרים וישתמשו כימעט באותן הסיסמות, תגרום לא רק להתחרות ולמאבק ביניהם, אלא גם תדהה את הבוחרים בעלי הרצון-הטוב.

השאלה המשוטת בפי הבוחרים תהיה: מדוע אינכם יכולים להתייחס אחד? איך אפשר להתייחס אליכם ברצינות, אם השבונות קטנים, אישיים וכתיתיים, מונעים את ליכוד-הכוחות שהוא היוני למדינה? על כל פנים, קרוב לוודאי שאופציה זו תידחה עד ערב הבחירות — ואז עלולה ר"צ למצוא שהיא סגורה בפני עצמה את האופציות האחרות, ושהיא מופקרת לחסדי קבוצתו של משה קול, שהיא ערמומית וממולחת מאין כמוה.

הכוח השלישי

האופציה הרביעית היא זו שרוב בוחריו ר"צ חולמים עליה, כמו רבים וטובים שהצביעו בעד רשימות אחרות. זהו הרעיון המרחף מזה כמה חודשים מעל לזירה הציבורית של ישראל: הקמת "כוח שלישי" שיתמודד עם המערך הליכודי, ושהיה ביכולתו להשפיע על דרך הממשלה והמדינה בשנים המכריעות הבאות.

כוח שלישי כזה יצטרף להיות גוש רחב, שיוכל לקלוט את כל הציבור הפרוגרסיבי, שוחרר הרפורמה והשנום, העומד מחוץ למימסד: בוחריו מוקד ור"צ, מרי ושינוי, אלה שהצביעו "בכל זאת מערך", ואלה שאמרו, "אני בודע" כדור נגד בחירה ומצביע בעד — — —

מחנה זה יהיה בעל מדיניות-שלום פעילה בענייני חוץ, בעל גישה סוציאלית ליברלית בענייני פנים, תוך חתירה לרפורמה יסודית של המישטר. במחנה זה יהיה מקום למתח של דעות שונות, שיוכלו להפרות זו את זו תוך ייכוח חופשי. סוציאליסטים וליברלים, שואפי בחירות אישיות ובחירות יחסיות, חילוניים ושוחררי רפורמה דתית מתקדמת, יוכלו ליצור בו סינטיזת חדשות ופוריות, תוך כדי שיתוף-פעולה בגוף פוליטי גדול, יעיל ומשפיע.

קמתו וקיומו של מחנה ייתקל, כמובן, בבעיות אישיות רבות — אך לא יותר מאשר הליכוד הכולל את מחנה בגין, שמואל תמיר ואריק שרון, השוגאים איש את רעהו בלהט קדוש, או המערך הכולל את יגאל אלון, משה דיין ואבא אבן, שאין שמש האהבה מאירה את שניהם. **הקמת כוח כזה, תוכל ר"צ לזרז תפקידי-משפחה, כחוליה המחיה ברת את הנימוט השונות. מכיוון שיהיה לה בפיה התחלתו של כעשי רה מנדאטים, תוכל שוקמית אלוגי להופיע במיסגרתו כדוברת של מחנה גדול ודינאמי, מבלי להיות כבודה באזיקי המימסד — כפי שי תהיה כדוברת המערך או ל"ע.**

המנהיגות המשותפת של כוח כזה — ששום תנועה אחרת בארץ לא תוכל להציג כדוגמתה — תעורר בציבור מחדש, בצורה חזקה פי כמה וכמה, את התיקנות שעוררה ר"צ. כי הפעם יהיה ברור שאין זו עוד קבוצה שלית, מעין אורחים-תומכי-אלוגי, המתאגדת למיבצע ח"ד-פעמי — אלא ראשיתו של שינוי מהותי במערכת-הכוחות במדינה. האם יש לסיכוי זה כוח-מישיכה לגבי שוקמית אלוגי עצמה? האם היא רואה את עצמה כזקוקה למיסגרת? באיזו מידה היא יכולה לנתח בקור-רוח אלטרנטיבות שונות, לשקול את הסיכוי והסיכון של כל אחת מהן, ולהכריע על פי קריטריונים הגיוניים או ביקקטיביים?

תהליך השחיקה

איש אינו יודע — ואולי גם לא שולמית אלוגי עצמה, יתכן מאד שתוצאה לדחות את כל ההכרעות עד כמה שאפשר, להחליט בינתיים החלטות אדריהוק בהתאם לנסיבות ולמצב-הרוח. הצרה היא שדרך "פרגמטית" זו מסוכנת לא פחות, ואולי יותר, מכל הכרעה ממשית. כי בינתיים מתקדמות ההתפתחויות — והן עלולות לעבור על פניה. תהליך השחיקה של השרה-בליתיק כבר התחיל היא הולכת ומזדהית עם המימסד. הרינונים על נזירי-עושים כבר נשמעים. אף אם תשמיע מדי פעם הכרזות אופוזיציוניות, קשה יהיה לציבור לשכוח שישבה בממשלה השוללת שלילה טוטאלית כל פיתרון פלסטיני, הסיגרת אופציות לשלום והחזרת על רבות מסיסמות גולדה. אם תתמוטט ממשלה זו מחוסרי-כישרון או בגלל מחזלים אחרים — גם שולמית אלוגי לא תצא נקייה מואת.

הסכנה שתריב עם עמיתה בגלל הסיסמות של תנועתה גדולה לא פחות מאשר הסכנה שלא תשמיען. **יתר על כן, כשרה כממשלה, דא עורף ציבורי אמיתי, מופקרת אלוגי לתחפוכות הגורל. אם יחזרו אנשי המפד"ל לממשלה — מה תעשה? האם תיאבק לפרוש כמי שנורש מן הבית — או שתישאר בחברת בורג ורפאל, לתדהמת בוחריה?**

אין אלה ברירות המעוררות קינאה במי שצריכה לעמוד בהן, גם לאנשים פוליטיים מנוסים, בעלי השקפה ברורה ועורף ציבורי מוגדר, היה בוודאי קשה להחליט החלטה נבונה. כשביל אלוגי, הדבר יהיה קשה שבעתיים, והיא יכולה לסמוך רק על פיקחותה האישית.

רצה הגורל שהחלטותיה האישיות של שולמית אלוגי חשובות עתה לעתיד המדינה. התכונות האישיות, מעלותיה ומיגרעותיה הפרטיות, הפכו לגורם המשפיע על גורל ישראל.

מישהו אמר ש-80% מן המדיניות נקבעים על-ידי זרמים יסודיים, שאינם תלויים בגורמים אישיים, ושגורמים אישיים אלה קובעים את 20 האחוזים הנותרים. כשמדובר על הכרעות המשפיעות על גורלם של מיליונים, על מלחמה ושלום, גם 20% הם הרבה מאד. **הגורם האישי ששמו שוקמית אלוגי שייך לתחום זה — אולי לאפתתתה הגמורה של שוקמית אלוגי עצמה, שלא הוכנה ולא התכר ננה לכך מעולם.**

זה-שליט

מן לון לרוב, למשל, שייך לחברת אל-על ולמשקיעים זרים, שלד המלון

ספק עמית (ימין) רבי מאיר —